

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

וְהָיָה כִּי אֶמְרָא אֲדֹנָי יְהוִה
 לְהָרִים וּלְגִבְעוֹת לְאִפְיָקִים וּלְגִבְעוֹת הַנְּגִי אֲנִי מְבִיא
 עֲלֵיכֶם חֶרֶב וְאֶבְדַּתִּי בְּמוֹתֵיכֶם: וְנִשְׁמָוּ מִזִּבְחֹתֵיכֶם 4
 וְנִשְׁבְּרוּ חֲמֻנֵיכֶם וְהִפְלַתִּי חֲלָלִיכֶם לִפְנֵי גְלוּלֵיכֶם:
 וְנָתַתִּי אֶת־פְּגָרִי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי גְלוּלֵיהֶם וּזְרִיתִי אֶת־הַ 5
 עֲצָמוֹתֵיכֶם סְבִיבוֹת מִזִּבְחֹתֵיכֶם: בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם 6
 הָעָרִים תִּחְרַבְנָה וְהִבְמוֹת תִּישְׁמְנָה לְמַעַן יִחְרְבוּ
 וַיֵּאֱשָׁמוּ מִזִּבְחֹתֵיכֶם וְנִשְׁבְּרוּ וְנִשְׁבְּתוּ גְלוּלֵיכֶם וְנִגְדְּעוּ
 חֲמֻנֵיכֶם וְנִמְחֹו מֵעֵשִׂיכֶם: וְנָפַל חֲלָל בְּתוֹכְכֶם וַיִּדְעַתֶּם 7
 כִּי־אֲנִי יְהוָה: וְהוֹתַרְתִּי בַּהֲיוֹת לָכֶם פְּלִיטֵי חֶרֶב 8
 בְּגוֹיִם בַּהֲזֹרוֹתֵיכֶם בְּאַרְצוֹת: וְזָכְרוּ פְּלִיטֵיכֶם אוֹתִי 9
 בְּגוֹיִם אֲשֶׁר־נִשְׁבְּרוּ שָׁם אֲשֶׁר נִשְׁבַּרְתִּי אֶת־לְבַם הַזּוֹנֶה
 אֲשֶׁר־סָר מֵעַל־וְאֶת־עֵינֵיהֶם הִזְנוֹת אַחֲרַי גְלוּלֵיהֶם
 וְנִקְטְבוּ בְּפָנֵיהֶם אֶל־הָרְעוֹת אֲשֶׁר עָשׂוּ לְכָל תּוֹעֵבֹתֵיהֶם:
 וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה לֹא־אֶל־חַנֵּם דְּבַרְתִּי לַעֲשׂוֹת לָהֶם 10
 הָרְעָה הַזֹּאת: כִּהְאֵמַר אֲדֹנָי יְהוִה 11
 הִנֵּה כִכְפֹּךְ וְרַקַּע בְּרַגְלֶךָ וְאֵמַר אֲחֵאל כָּל־תּוֹעֵבוֹת
 רְעוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּחַרְכָּ בְּרַעֲב וּבִדְבַר יָפְלוּ:
 הִרְחֹוק בְּדַבַּר יְמוֹת וְהִקְרוֹב בְּחֶרֶב יָפוּל וְהַנְּשָׂאֵר 12
 וְהַנְּצוֹר בְּרַעֲב יָמוֹת וְכִלְיֵי חֲמַתֵּיכֶם: וַיִּדְעַתֶּם כִּי־אֲנִי 13
 יְהוָה בַּהֲיוֹת חֲלָלֵיהֶם בְּתוֹךְ גְלוּלֵיהֶם סְבִיבוֹת
 מִזִּבְחֹתֵיהֶם אֶל־כָּל־גִּבְעָה רְמָה בְּכָל־רֹאשֵׁי הָהָרִים
 וְתַחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן וְתַחַת כָּל־אֵלֶּה עֲבַתָּה מְקוֹם אֲשֶׁר
 נִתְּנוּ שָׁם רִחְנֵיחַ לְכָל־גְלוּלֵיהֶם: וְנִשְׁתִּי אֶת־יָדַי 14
 עֲלֵיהֶם וְנָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ שְׁמֵמָה וּמִשְׁמָה מִמִּדְבָּר
 דְּבַלְתָּה בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה:

atque sa-
 crilegis
 aris, tan-
 demque
 universa
 Terra va-
 stitatem &
 desolatio-
 nem com-
 minatur.

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: וְאַתָּה בֶן־אָדָם כֹּה־אָמַר
 אֲמַר אֲדֹנָי יְהוִה לְאֶדְמַת יִשְׂרָאֵל קִץ בָּא הַקִּץ עָלֶיךָ
 אַרְבַּעַת

Cap. VII.
 Idem argu-
 mentum
 repetit;

jamque
ipsum ju-
diciorum
Dei diem,
veluti ex
propinquo,
Et jam jam
præsentem
ostendit.

3 ארבעת כנפות הארץ: עתה הקיץ עליך ושלחתי אפי
 כך ושפטתיך כדרכיך ונתתי עליך את כל-
 4 תועבתיך: ולא תחוס עיני עליך ולא אחמול כי
 דרכיך עליך אתן ותועבותיך בתוכך תהיין וידעתם
 ה כי אני יהוה: כה אמר אדני יהוה רעה אחת
 6 רעה הנה באה: קץ בא בא הקיץ הקיץ אליך הנה
 7 באה: באה הצפירה אליך וישב הארץ באהעת קרוב
 8 היום מהומה ולא הרהרים: עתה מקרוב אשפך
 חמתי עליך וכליתי אפי כך ושפטתיך כדרכיך ונתתי
 9 עליך את כל תועבותיך: ולא תחוס עיני ולא אחמול
 כדרכיך עליך אתן ותועבותיך בתוכך תהיין וידעתם
 כי אני יהוה מכה: הנה היום הנה באה יצאה הצפירה
 11 צץ המטה פרח הזרון: החמס קם למטה רשע לא
 12 מהם ולא מהמונם ולא מהמהם ולא נה בהם: בא
 13 העת הגיע היום הקונה אל ישמח והמוכר אל יתאבל
 כי חרון אל כל המונה: כי המוכר אל הממכר לא
 ישוב ועוד בחיים חיתם כי חזון אל כל המונה לא ישוב
 14 ואיש בעונו חיתו לא יתחזקו: תקועו בתקוע והכין הכל
 15 ואין הלך למלחמה כי חרוני אל כל המונה: החרב
 בחוץ והדבר והרעב מבית אשר בשדה בהרב ימור
 16 ואשר בעיר רעב ודבר יאכלנו: ופלטו פליטיהם והיו אל
 17 ההרים כיוני הגאיות כלם המות איש בעונו: כל הידים
 18 תרפינה וכל ברכים תלכנה מים: וחגרו שקים וכסוה
 אותם פלצורת ואל כל פנים בושה ובכל ראשיהם
 19 קרחה: כספם בחוצות שליכו וזהבם לנדה יהיה
 כספם וזהבם לא יוכל להצילם ביום עברת יהוה נפשם
 לא ישבעו ומעיהם לא ימלאו כי מכשול עונם יהיה:
 ב וצבי עריו לגאון שמהו וצלמי תועבותם שקוציהם עשו

ארבע קרי

קמץ

21 בו על כן נתתיו להם לגדה: ונתתיו ביד הזרם לבו
 22 ולרשעי הארץ לשלל וחללוה: והסברתי פני מהם
 23 וחללו את צפוני ובאו ביה פריצים וחללוה: עשה
 הרתוק כי הארץ מלאה משפט דמים והעיר מלאה
 24 חמס: והבאתי רעי גוים וירשו את בתי הסוה שבתי
 גאון עזים ונחלו מקדשיהם: קפדה בא ובקשו שלום כה
 נאין: הוה על הוה תבוא ושמעה אל שמועה תהיה
 26 ובקשו חזון מנביא ותורה תאבד מכהן ועצה מוקנים:
 המלך יתאבל ונשיא ילבש שממה וידי עס הארץ
 27 תבהלנה מדרךם אעשה אותם ובמשפטיהם אשפטם

חללוהו קרי

וידעו כי אני יהוה: ויהי בשנה הששית בששי ח

Cap. VIII.
 Prophetam
 abreptus
 spiritu vi-
 det nefan-
 da atque
 impia, qua
 Judaei in
 templo Do-
 mini com-
 mistebant.

בחמש שנה לחדש אני יושב בביתי וזקני יהודה יושבים
 לפני ותפל עלי שסיד אדני יהוה: ואראה והנה דמות
 2 כמראה אש ממראה מתניו ולמטה אש וממתניו
 ולמעלה כמראה זהר כעין החשמלה: וישלח תבנית
 3 יד ויקחני בעיצת ראשי ותשא אתי רוחי בין הארץ ובין
 השמים ותבא אתי ירושלמה כמראות אלהים אל-
 פתח שער הפנימית הפונה צפונה אשר שם מושב
 סמל הקנאה המקנה: והנה שם כבוד אלהי ישראל
 4 כמראה אש אשר ראיתי בבקעה: ויאמר אלי בן אדם ה
 שאנא עיניך דרך צפונה ואשא עיני דרך צפונה והנה
 6 מצפון לשער המזבח סמל הקנאה הוה בבאה: ויאמר
 מה הם קרי
 אלי בן אדם הראה אתה מהם עשים תועבות
 גדלות אשר בית ישראל עשים פה לרחקה מעל
 7 מקדשי ועוד תשוב תראה תועבות גדלות: ויבא
 אתי אל פתח החצר ואראה והנה חר אחד בקיר:
 ויאמר אלי בן אדם חתרנא בקיר ואחר בקיר והנה
 8 פתח אחד: ויאמר אלי בא וראה את התועבות
 הרעות

הרעות